

formation til arbejdsgiveren skal fx gives, hvis en sygemeldt ikke returnerer oplysningseskemaet, udebliver fra et aftalt møde eller, hvis kommunen i øvrigt får oplysninger, der kan give anledning til bortfald af sygedagpenge efter § 21, stk. 1.

Til nr. 14

Efter de gældende regler er varigheden af sygedagpenge til en særlig persongruppe begrænset til 13 uger. Det drejer sig om personer, der:

- modtager førtidspension
- opfylder de helbredsmæssige betingelser for at kunne modtage førtidspension, eller
- der har nået folkepensionsalderen (i dag er 65 år)

Det betyder, at udbetalingen af sygedagpenge som udgangspunkt standser, når personen har modtaget sygedagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder.

Det foreslås at udvide den generelle sygedagpengeperiode for ovennævnte personkreds fra 13 til 26 uger. Arbejdsgivere, der udbetaler løn under sygdom til denne personkreds, vil som følge heraf også være berettiget til at få refunderet sygedagpengene i den udvidede periode.

Udvidelsen vil sammen med den gældende adgang til at forlænge sygedagpengeperioden med op til 26 uger betyde, at de omfattede personer i alt vil have ret til udbetaling af sygedagpenge eller refusion i op til 52 uger. De pågældende vil endvidere være omfattet af kommunens opfølgningsindsats og dermed blive støttet i at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Til nr. 15

Der er tale om redaktionelle ændringer, som følge af forslaget i nr. 14.

Til nr. 16

Det foreslås, at arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden ophører, hvis ansættelsen ophører i perioden. Forslaget betyder således, at arbejdsgiverne ikke – som efter de gældende regler – er forpligtet til at udbetale sygedagpenge ud over ansættelsesperioden. Hvis ansættelsen ophører i løbet af en arbejdsdag, ophører arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale sygedagpenge først fra dagen efter. Bestemmelsen får bl.a. betydning i de tilfælde, hvor lønmodtagere måtte melde sig syge i forbindelse med en afskedigelse.

Forslaget om, at sygedagpengene ophører ved ansættelsens ophør, finder ikke anvendelse på de beskæftigelsesforhold, hvor ansættelsen har været under 8 uger i træk. I modsat fald ville en arbejdsgiver ved brug af disse ansættelsesformer helt undgå arbejdsgi-

verforpligtelsen og derved dels overføre en økonomisk forpligtelse på det offentlige, dels være betydelig bedre stillet rent økonomisk end arbejdsgivere, der beskæftiger fastansatte.

Ud fra samme hensyn foreslås det desuden fastsat, at arbejdsgivere fortsat er forpligtet til – inden for arbejdsgiverperioden – at udbetale sygedagpenge i de tilfælde, hvor det er aftalt, at ansættelsesforholdet ophører ved sygdom. Forpligtelsen gælder dog kun indtil det tidspunkt, hvor ansættelsesforholdet af andre grunde skulle ophøre.

Efter forslaget vil den sygemeldte, som ved ansættelsens ophør i arbejdsgiverperioden ikke er berettiget til sygedagpenge fra arbejdsgiveren i den resterende del af perioden på 21 dage regnet fra første fraværsdag, være berettiget til sygedagpenge fra kommunen. Der er efter denne bestemmelse kun ret til sygedagpenge i den resterende del af arbejdsgiverperioden. For derudover at være berettiget til sygedagpenge efter arbejdsgiverperioden, skal den sygemeldte opfylde en af betingelserne i § 32, stk. 1.

Beregningen af sygedagpengene vil i disse tilfælde ske efter reglerne om udbetaling af sygedagpenge fra kommunen. Sygedagpenge fra kommunen beregnes på grundlag af et timetal på maksimalt 37 timer. Det betyder, at der vil være et lille antal af personer, der får beregnet sygedagpengene på grundlag af et lavere timetal, end hvis de havde været berettiget til sygedagpenge fra arbejdsgiveren. Det gælder for personer, der arbejder mere end 37 timer om ugen, og hvis ansættelse på grund af opsigelse eller afskedigelse ophører i arbejdsgiverperioden.

Erfaringerne med forslaget evalueres efter to år.

Til nr. 17, 18 og 20

Forslagene er en følge af forslaget om en ny lægeerklæring (mulighedserklæring) i nr. 19 til § 36 a.

Som konsekvens af forslaget i § 36 a om en ny lægeerklæring (mulighedserklæring), ophæves reglerne om den gældende lægeerklæring i § 36, stk. 3-5. Endvidere flyttes sanktionsbestemmelsen i § 37 for at aflevere lægeerklæringen for sent til § 36 a.

Formuleringen i forslaget til § 36, stk. 3, svarer med konsekvensændringer som følge af forslaget om den nye lægeerklæring til den gældende § 37. Dog er ordet »fyldestgørende begrundelse for« i 2. pkt. erstattet af »rimelig grund til« for at anvende et mere tidssvarende ord og skabe overensstemmelse med øvrige udtryk anvendt i lovens § 21. Der er således ikke tilset nogen indholdsmæssig ændring i bestemmelsen, idet det under alle omstændigheder må forudsættes, at begrundelsen er fyldestgørende.